

בדהרבי אבותינו

עלון שבועי שע"י תלמוד תורה 'עטרת חיים' לבני תורה ק"ק תימן יע"א
בנשיאות מרן הגאון רבי יצחק רצאבי שליט"א

ר'ח' הרא"ש 2 אלעד, ישראל. טל: 03-9097022

הגיליון מופץ בכל בתי הכנסת ק"ק תימן בעיר אלעד ועוד..

פניני הלכה

אין מנהגינו בשעת פדיון הבן שהכהן שואל את האב במאי בעית טפי וכו'

כתב הטור (וי"ד סימן ש"ה): בתשובת הגאונים תיקון גאונים לסדורי מנהגא דפדיונא וברכתא דיליה הכי דמייתי אבוה בריה קמיה כהנא ומודע ליה לכהנא דבכור פטר רחם הוא. ולישייליה כהנא מאי בעית טפי בריך בוכרך או חמש סלעים דמחייבת למיפקיה בהו וליהדר ליה ברי בוכרי בעינא טפי והילך חמשה סלעים בפורקניה, עכ"ל.

והרמ"א (שם ה"ז) כתב: יש אומרים דמייתי ליה לבכור קמיה כהן, ומודיע ליה שהוא בכור פטר רחם, והכהן שואל אותו, במאי בעית טפי בבניך בכורך אי חמש סלעים דמחייבת לפדות בהן. והאב אומר, בבני בכורי והילך חמשה סלעים בפדיונו וכו'.

אך כתב מרן הגר"י רצאבי שליט"א בשע"ה (וי"ד סימן ק"ס סעיף ז') וז"ל: מה שנוהגים בשאר קהילות שאומר הכהן לאבי הבן, במאי בעית טפי וכו', אינו נהוג אצלנו. ובעיני יצחק שם כתב: ואע"פ שנוסח זה קדמון, מכל מקום רבינו הרמב"ם מרן השלחן ערוך לא עהלוהו, וכן לא נזכר בכל סידורי אבותינו מימי קדם ועד עתה, ע"כ.

בנתיבי החינוך

הרב אליהו נהרי שליט"א מנהל הת"ת

ויקרבנו ימי (יעקב) [ישראל] למות (בראשית מז. כט)

מובא ב'מדרש החפץ' למוהר"ר זכריא הרופא זצ"ל על פסוק זה: כל מי שנאמר בו קריבה לא הגיעו ימיו לימות אבותיו. נאמ' קריבה בבחור שבאבות ובבחור שבמלכים. באבות יעקב, לא הגיע לימי יצחק. ובנביאים משה, לא הגיע לימי עמרם. ובמלכים דוד, לא הגיע לימי ישי.

אמ' ר' יהושע בן לוי מאן דאתיליד בחד בשבא יהי גבר ולא חדא ביה. אמר רב אשי והלא אנא ובר קרקויתא אתילידנא בחד בשבא אנא מלך והוא גנב. אמ' או כוליה לטב או כוליה לבישא. האי מאן דבתרי בשבא אתיליד יהי גבר רוגזן על דאיתפליגו ביה מ'א. האי מאן דבתלתא בשבא יהי גבר עתיר על דאיתבריו ביה עשבים. האי מאן דאתיליד בארבעה בשבא יהי גבר נהיר וחכים על דאיתבריו ביה מאורות. מאן דאתיליד בחמשה בשבא יהא גבר גמיל חסדין על דאיתבריו ביה דגים. מאן דאתיליד במעלא שבתא יהא גבר חורן, מאי חורן חורן במצות על דאיבראי ביה אדם וחוח. מאן דאתיליד בשבת ימות בשבא דאמר רב חננא פוקו ואמרו לבר לוי משמי, לא מזל יומי גרים אלא מזל שעה גרים, ע"כ.

תרגום: אמר ר' יהושע בן לוי. מי שנולד באחד בשבת יהיה אדם שלם במדה אחת יהא, ולא אחת בו ממדה אחרת. אמר רב אשי והלא אני ובר קרקויתא נולדנו באחד בשבת אני מלך והוא גנב. אמר (והשיבו), או כולו טוב או כולו לרע. מי שבשני בשבת נולד, יהיה אדם רגזן היות שנחלקו בו המים. מי שנולד בשלישי בשבת יהיה אדם עשיר היות שנבראו בו עשבים. מי שנולד ברביעי בשבת יהיה אדם מאיר וחכם היות שנבראו בו המאורות. מי שנולד בחמישי בשבת יהיה אדם גומל חסדים היות שנבראו בו הדגים. מי שנולד בערב שבת יהיה אדם חורן. מה זה חורן, חורן במצות, היות שנבראו בו אדם וחוח. מי שנולד בשבת ימות בשבת, שאמר רב חננא צאו ואמרו לבן לוי משמי, לא מזל הימים גורם אלא מזל שעה גורם, ע"כ.

למדנו שטבע האדם נקבע לפי עת לידתו, וזו אחת הסיבות שאין אדם דומה לחברו. יש אדם כעסן ויש אדם אדיש עד למאוד וכו' וכו'. לא לחינם אמרו חכמים (אבות פ"ב מ"ד) 'אל תדון את האדם עד שתגיע למקומו'.

כאשר ילד נשאל למה עשית לחברך כך וכך... הוא טוען ובעדק: קשה לי! אני לא שולט על עצמי! בשאר הדברים אתה רואה שאני מתנהג יפה! א"כ כיצד באמת אני יכולים לדרוש ממנו וכיצד ניתן לחנכו, שיבין ויזליח להתגבר על עצמו.

ראשית יש להראות לילד שאנו מבינים שהדבר אכן קשה לו, וכל אדם ואדם טבעו הוא לפי מה שעשאו ב"ה, והוא הדבר הכי טוב עבורו! ואל לא להצטער שכך נברא. עם כל זאת עליו לדעת שהאדם ירד לעולם כדי לתקן מדותיו ומעשיו. ובדורות הראשונים עת שהיו לנו נביאים, היו הולכים לנביא, והנביא היה אומר לכל אדם ואדם את אשר עליו לתקן. ולכן כונו הנביאים 'רואים' וכמו שכתוב על שמואל הנביא 'הרואה', שהנביא רואה בנביאותו על כל אדם ואדם פשר תיקונו. ומובא בספרים הקדושים, שעתה שבטלה נבואה כיצד ידע האדם מה עליו לתקן?? יתבונן מה קשה לו מאוד לתקן, והו הדבר שצריך לתקן, ולכן יצר הרע מכביד עליו בזה מאוד. ולפום צערא אגרא. אם כן כאשר קשה לילד מדה מסוימת, הוא מחמת שעליו לתקן זאת, ובזה נבחן אם אכן עומד בזאת או לאו. ואם בורא עולם עשאו כך, סימן שיש באפשרותו לתקן זאת. וכמובן שאין האדם משתנה מיד, אלא כל פעם ופעם מתקדם מעט, וזה רצון הבורא. ועל כן על הילד להתגבר מעט מעט בכל פעם וזו היא הצלחתו. נוסף לזאת, יש להציע לילד שכל פעם שיחטא לחברו, יעשה תשובה שתגרום לו לבושה לעיני חברו. דבר זה יגרום לו לרתיעה לפעם הבאה, שיוכר שיהיה עליו לגשת שוב לחברו לפייסו ולהתבייש במה שעשה.

כמו"כ, אנו כמחנכים, כדאי שתיקון המעוות יהיה בהתאם לחטא. שאם יש לילד צרות עין על השני ועל כן לא משתפו במשחקיו. תיקונו יהיה, שמעתה יצטרך לשתף אחיו, ואם לא, ילקח לו המשחק וינתן לאחיו. ופשוט שבזאת לא יחפזן ויעדיף לשחק ביחד עם אחיו. וגם כאן עלינו לדאוג שהדבר יעשה בשמחה.

כמעט כל מה שכתבנו, פשוט הוא, שזה דוקא בילדים גדולים המבינים את הנ"ל. אך ילד קטן יש לומר לו בפשטות שהתנהגותו לא נעימה לסביבה, וגם הוא בעצמו לא היה חפץ שהתנהגו אליו כך. לכן תאמר לו סליחה וכו'. והקב"ה יתקנו בעצה טובה, אכ"ר.

שפע ברכות יחולו לראשו של ידידנו היקר והנכבד מר **רוני גוטמן** הי"ד מנכ"ל גי"י קיי. קאר. מתומכי התורה וממקימי העולם. יהא רצון שימלא ה' יתברך כל משאלות לבו לטובה, ויראה פרי בעמלו, ויזכהו ה' לכל מדה טובה, ולשמחת בית השאננה, גבריאות איתנה ועזרוא מעליא, אכ"ר.

מחידושי רבותינו

ויהי ימי יעקב שני חייו (בראשית מז. כח)

אמרו רז"ל כל מקום שנאמר ויהי הוא לשון צער ול' שמחה. שכל ימיו היו בצער. ובראותו את בנו שמחה.

שכל ימיו היו בצער. ובראותו את בנו שליט בכל הארץ היא השמחה.

וכמ"ש רבי אברהם בעל מ"ב שלא היו חייו חיים אלא מניין ויח"י. ומה שכלל כולם באמרו ויהי ימי יעקב וכו' משמע שגם הי"ז דמצרים היו בצער. לומר לך שלא היתה שמחה שלימה מאחר שידע יעקב שעתידין בניו להשתעבד שם.

(אור תורה למוהר"פ הכהן זצ"ל)

האספו ואגידה לכם (בראשית מט. א)

ארז"ל בקש לגלות את הקץ ונסתם ממנו, הוא הקץ האחרון. ושמעתי שאלו גילה היו הדורות הבאים רואים שהקץ רחוק ואינו בא בימיהם ואז מסיחים דעתם מן הרחמים ושוא ח"ו יטמעו בין הגוים לכך נסתם ממנו וכדי שבכל יום אנו מחכים שמא יבא ויש לנו שכר ע"ז, שנאמר 'אשרי כל חוכי לו'.

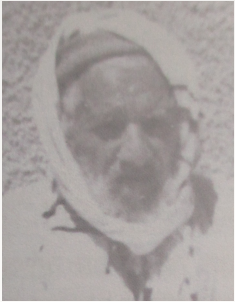
ומה ראה יעקב לגלותו. שמא י"ל. שמאחר שראה אורך הגלות רצה בזה לנחמם ולדבר על לבם ע"ש ויש תקוה לאחריהם נאום ה' וישבו מארץ אויב'. אבל מ"מ אם גילה היה נמצא בישראל שאינם מקבלים אורך הגלות מאחר שידעו שלא הגיע 'עת האסף המקנה', לכך נסתם ממנו כדי שכל א' מישראל יאמר שבימיו תהיה הגאולה.

'את אשר יקרא אתכם באחרית הימים' שמא י"ל שיש סמך מכאן למ"ש רז"ל רגלוהי דבר איניש ערבין ליה לאלתר דמתבעי תמן מובילין יתיה זהו 'אשר יקרא אתכם' לשון זימון והבנה. (ימים שאובים למוהר"ד הלוי זצ"ל)

פתרונות לשבת 'ויגש'
אחודה חידה! רעיית צאן – כי תועבת מצרים כל רעה צאן' (בראשית מז. לד).
הזוכה: איתמר דחבש.
מי בתמונה? טרם נפתרה!

אחודה חידה!
פסוק שיש בו
חמש תיבות כפולות
בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מי בתמונה?

בין הפותרים נכונה יוגרל פרס

מהליכות אבותינו

לרפואת דוד בן יאיר בתוך שכחע"י

מסירות נפש להצלת יתומים

ידועה גזירת היתומים אשר היתה בתימן, שכל ילד אשר התייתם מהוריו נלקח בעל כרחו לאיסלם רח"ל. ומקרי היתמות שם היה שכיח לרוב ב"מ, ואבותינו הקדושים מסרו נפשם להציל ילדים אלו ע"י הברחתם לעדן, ומעדן לשאר פזורות ישראל. נעלה כאן את אשר סיפר מר עוזיירי שהיה אחד מיני רבים מהבריחים, כיצד הוא הבריח יתומים (הובא בפעולות צדיק עמ' רכ"ה):

הסדר של נסיעותינו כך, כשהיינו מקבלים הודעה ממ"ו יוסף שמן על זמן הנסיעה, היינו מכינים צידה לדרך (בצעים, וקאמו, ובשך מיובש), קאמו פיתות מיובשות, בכדי שיחזיקו מעמד בדרך, ושיהיה לנו מוכן לאכילה, לפי מספר הילדים היינו מכינים בהמות משא לפי הצורך, גם היינו מכינים ארגזים שהיו מביאים בהם פחי נפט, מעמיסים שני ארגזים על חמור או פרדה, ומכניסים שני ילדים בכל ארגז אם הם קטנים, או אחד בכל ארגז אם הם גדולים, ומכסים את הארגזים שלא יבחינו בהם.

עיר צנעא מוקפת חומה וסגורה עם שערים, ואף אחד לא יכול להכנס או לצאת מהעיר לאתר אל (יסך) סגירת השערים, לנו היתה היכרות עם השומרים, והיו פותחים לנו תמורת (משחה) שוחד.

סיבת ההיכרות, לפני כיבוש חודיידה ע"י האימאם יחיא, היינו לוקחים דואר סמוי וסודי מצנעא לחודיידה ובחזרה, והיינו יוצאים מצנעא בחושך ועדיין הכל סגור, צורת משלוח הדואר כדלקמן: לאימאם היה נציג סמוי מושתל בחודיידה והוא היה אוסף כל המידע הנחוץ לאימאם, אבל להעביר אותו לאימאם היה מאד קשה ומסוכן.

אני ואבי שפרנסתינו כרוכה בנסיעות והובלת סחורות בשירה של חמורים או פרדות שהיתה בין צנעא לעדן וחזרה, או בין צנעא לחודיידה וחזרה, היה כיסוי מצויין, וחוי מזה, א"א לחשוד ביהודי שיעשה דבר כזה, כי לא מאמינים בו. משא"כ המלך האימאם היה נותן בנו אימון מלא, בידעו שלא נגלה סודנו משתי סיבות: האחת. מטעמי איסור שנאמר וסוד אחר אל תגל (משלי כ"ה). שנית, מחמת העונש הקמור הצפוי לנו שאם ח"ו יודע למי שהוא, דמינו בראשנו ולכן הוא סמך עלינו.

בחצר המלך היו מכינים מכתבים וכיוצא, והיו מטמינים אותם בתוך האוכף של בהמת משא שעשו כמין כריות עבות. כשהיו מודיעים לנו שהכל מוכן, היינו חייבים לצאת אפילו בלי משאוי אחר, היינו מתארגנים פחות או יותר, רק שלא נפגש בסירוב שהוא.

בחצות לילה היינו יוצאים מצנעא, וכאן השימוש בהיתר שהיה בידנו בזמן הברחת יתומים. היינו מגיעים לחודיידה, מפזרים הסחורות שהובלנו מצנעא לבעליהם, והיינו מחפשים משלוחים חוזרים.

מדי פעם, היינו מוכרים חלק מבהמות המשא שברשותינו, מכיון ואין לנו מספיק סחורה, למה שנטרף עבור כלכלתה כל הדרך בחזרה עד צנעא, היינו מוציאים אותה לשוק למכירה.

המתווכים המכירים אותנו מפעמים קודמות, מציעים לנו קונים שונים, ואנחנו מחכים לאיש הקשר הסמוי שמסתובב בין הקהל, כמו כולם! הוא שואל על מחיר? ואנחנו דורשים מחיר גבוה, שלא כל אחד מסוגל לשלם חוץ ממנו, שוב בא עם המתווך ומציע עוד מחיר, אנחנו לא ירדנו ממה שדרשנו, עד שלבסוף היה אומר לנו, במחיר הזה לא תמכור אף פעם. ענינו לו תחזור לצנעא, זה האות המוסכם. כביכול הוא השתכנע, שאנחנו נעדיף להחזירה לצנעא ולא נוריד המחיר, ומכיון והוא זקוק לרכב טוב, וגם המתווך ממליץ על הבהמות שלנו שהן הכי טובות בשוק, שילם המחיר המלא והלך לו להכין עצמו בדואר לקראת נסיעתינו.

המשך בעמוד הבא

לזש"ק
תומר ישראל בן יעקב
ואודליה בת מנשה

לעילוי נשמת
מרת חביבה בת רחמה
ואחזינה ע"ה תנצב"ה

לעילוי נשמת
מוהר"ר חיים בן שלמה עדני זצוק"ל
מרא דאתרא דאליכין, תנצב"ה

צהרנותי לשון

התורה – והתי"ו מושכין בקריאתה, מה שכיום אומרים התורה הגזירה.

מהליכות אבותינו

המשך מהעמוד הקודם פתאום, אנחנו מחפשים עוד חמור נוסף, כי השגנו הובלה לצנעא ומבקשים מהמתווך שיחפש לנו משהו טוב, תוך הבעת צער וחרטה על השגיאה שמכרנו מה שהיה לנו, ושוב איש קשר אחר מופיע למכור בהמתו ומזדמנים אנו לקנות, ובאותה שיטה שבה מכרנו, כך הודמין לנו מוכר ונאלצנו לשלם כמה שדרש. למחרת נסענו בחזרה לצנעא, תוך השגחה על הבהמה החדשה שלא תברח או מישהו יסחוב אותה, ובהגיענו לצנעא בערב יצאנו מהשער, לביוון בית האימאם, ומקבלים ממנו מה שמגיע לנו וחוזרים לישון, וכאילו לא היה שום דבר מיוחד, מר עוזירי מוסיף: (האימאם היה קמצן לא היה משלם טוב).

נחזור לעניינינו בהובלת היתומים מצנעא לרדאע. היינו משלמים למפקד המשמר בשער דמי לא יחרץ, ופותח לנו השער ויוצאים לדרך, והולכים עד אור הבקר, ומחפשים מקום מסתור ליום אם אין יהודים בסביבה, וחונים עד שתחשך וממשיכים במסע לילי, וכל הזמן חפשו דרכים צדדיות, בכדי שלא ניפגש עם מישהו שעלול לחטט ולשאול מה טיב משאינו.

פעם אחת הלכנו כל הלילה, ולפני אור הבקר, הגענו לנקיל וסלח בסביבת עיר דמאר, היה לנו אותה הפעם חמשים ילד, הרגשנו אורות של כלי רכב שנוסע לקראתינו, תרדה לבשה אותנו ותכסנו פלצות. לא אבדנו העשתונות, העמדנו הבהמות בשורה בצד הדרך ואנחנו התייצבנו.

פתאום מי שהוא קורא עוזירי, התקרבונו לאוטומוביל והנה שלשה מבני האימאם בתוכו, סיף אל אסלאם חסין, ועלי, ועבאס, הכירו אותנו מזמן שהיינו הולכים לאביהם. שאלו אותנו, מה אתם עושים עכשיו "בנקיל וסלח" דרך הררית, ענה להם אבי (אללה יחפצ'כם, עאד נסיר נקרי אלגהאל פי דמאר) ישמרכם האל אנו רוצים לקחת הילדים ללמדם תורה בדמאר. באשר להשכמה הזאת? יש לנו משלוח אחר דחוף ולא נוכל להתעכב. הם חשבו בוודאי, משלוח סודי של אביהם.

שאלו אותנו אולי אתם רוצים לאכול? ענינו כן. אמרו למשרת תן להם ולילדים כמה (ספאיאת), פשטידות מקמח חטה וסמנה. קבלנו בברכה את מתנתם, חלקנו לילדים ארוחת בקר וברכנו ברוך המציל. לא רק עורנו הצלנו, אלא גם בטננו הצלנו מרעב.

נשארנו כל היום בדמאר בבית כנסת, ובערב נסענו לרדאע, הגענו ביום ששי בבקר, והכניס אותנו מו"ר יחיא עומיסי לבית סמוך לשער העיר, כי לא הכניס אותנו בבית שלו, כי ביתו פתוח כל היום, מחשש שמי שהוא יראה היתומים. הביאו לנו כל צרכינו לכל השבת לבית איפה שאנו נמצאים, ומרי אל עומיסי בא הוא ובניו אצלנו. ועשינו שבת יחד. והשקה הילדים ערק שלא יעשו לנו בעיות.

ובמוציא ש"ק, באו השליחים שלו והעמסנו את היתומים על הארגזים ונסעו, ואף אהד לא הרגיש ולא ידע שהיו יתומים ברדאע. לא רק אנחנו היינו מובילים יתומים מצנעא לרדאע, היה עוד יהודי מן דאר עמר, בשם אברהים נחום ז"ל, שהיה מוביל באותה השיטה כמו שאנחנו היינו מובילים. מדי פעם שהיו הרבה יתומים היינו נפגשים בדרך, אנחנו עולים והוא יורד ולהיפך. בין השנים ת"ש עד שנת תש"ו, העברנו לרדאע אנו ואברהים נחום קרוב לשמונה מאות יתומים ויתומות, לא רק היתומים מצנעא, היו עוד יתומים מכמה מקומות שהיו מרכזים אותם בצנעא, עד שכולם יתאספו, ואז היינו מובילים אותם.

פעם אחת נשלחנו למעבר לקחת יתומה שהיתה מחפה לנו, והצטרכנו ללון במעבר, היפך התוכנית שלנו שהיינו לנים במקומות מסתור אחרים.

כשהגענו לשם, בקשנו מהיהודים שיכינו לנו אוכל מהקמח שלנו, לא הסכימו היהודים של מעבר, כי הם לא פונדקאים, אבל מה אפשר לעשות כשהילדים רעבים אחר לילה מפרך בקור, אמרנו להם, יש לנו יתומים ימותו ברעב? ואז הלבבות נפתחו, וכל בית הביא מה שיש לו.

נשארנו כל היום במעבר בבית כנסת ובערב נסענו משם, להודיעך כמה היהודים דאגו לקיים מצות הצלת נפשות וסכנו חייהם בשביל לשמור שלא יאונה רע ליתומים, זכות המצוה הגדולה הזאת תגן עליהם, עכ"ל.

ובזמננו הצלת נפשות מצויה ביותר על כל צעד ושעל, להציל מרוחות הזרות הפורצות וחודרות, וכל המציל נפש אחת מישראל...

בדרכיהם אתהלך...

לא משחקים ב... (ח"י)

מצבו החמיר עד שכל הנוכחים חרדו לגורלו וכל שעשו על מנת להקל עליו ולרפאו לא עזר כך במשך קדות ארוכות, והנה כאשר נראה כי אפסה כל תקווה שב 'בן השייח' לאיתנו כאילו לא אירע דבר. חזרו 'השייחים' לעיסוקם, והנה שוב הגוי נחנק. תופעה זו חזרה על עצמה מספר פעמים. אביו של אותו גוי ידע כי עד לאותו יום בנו תמיד היה בריא, והבין כי לא לחינם באה צרה זו, אלא בוודאי בנו עשה דבר שאינו כשורה, שלף האב (השייח) את 'השבריה' מנדנה ונשבע כי ישחט את בנו לעיני כל הנוכחים אם בנו לא יספר לו מה עשה ועל מה זה באה לו תופעת החנק מספר פעמים לסירוגין.

סיפר אותו הגוי לעיני כל הנוכחים כי פרץ לבית הכנסת של היהודים... ושהרב של היהודים שחרר אותו... הבין השייח' כי בנו נענש עליו מעשיו הרעים, נחפו השייח' ומיהר ואזור 'רבועי' שבו התגורר הרב חיים בן משה חגיבי. נגש השייח' אל כבוד הרב ובקש ממנו שיבטל את רוע הגזירה שפקדה את בנו, השייח' בקש והתחנן על חיי בנו עד שהרב נעתר והבטיח כי בעזרת השם בן השייח' יהיה בריא ובתנאי שיקיים את הבטחתו להביא שמן עבור בית הכנסת ועוד בתנאי שלא ישוב לעולם לעשות כדבר הזה, לא באותו מקום ולא במקום אחר, הלך השייח' והביא בנוסף לשמן גם מטבעות כסף עבור בית הכנסת של היהודים וגם כבש, וכל זה לכבוד בית הכנסת.

וגם בזה נעשה קידוש שם שמים ברבים, באזור יהוד אל רבועי' כולאן שבתיומן.

(קונטרס 'הרב חיים חגיבי עמ')

לעילוי נשמת חיים בן יחיא נהרי ז"ל, אוריאל אהרן בן אליהו פרץ ז"ל,
דוד בן סעיד בשארי ז"ל, יוסף בן יחיא נהרי ז"ל, ר' אברהם בן יצחק דאוד טביב זצ"ל,
יפה בת יחיא נהרי ע"ה, תנצב"ה

תפארת בנים

מידי יום ביומו משכימים התלמידים ומזרזים להגיע לשיעורו של מנהל הת"ת הרב אליהו נהרי שליט"א שהנו מתקיים טרם השעה שמונה בעבודת המדות והנהגות מגדולי הדורות וסיפורים מזקני תימן.

עתה הגיע אות הערכה 'תעודה' לשלושת התלמידים המובילים ראשונה

אלעזר שמחי נ"י, מתניה נהרי נ"י, יהונתן שיאחי נ"י ועליהם נוספו עוד ששה תלמידים שצברו כרטיסים רבים ינון דמארי נ"י, שריה מפעי נ"י, אברהם עמר נ"י, שר שלום חסיד נ"י, שלמה טסה נ"י ישי צברי נ"י. יהא רעוא שיעלו במעלות התורה והיראה, אכ"ר.

חכמי תימן

הרב שלום ברי"ם יצחק הלוי זצ"ל

נולד בצנעא בשנת תר"מ, נפטר בירושלים בשנת תשכ"ד. קנה תורה אצל גדולי הרבנים, היה אחד מעמודי התווך והתורה החשובים של ישיבת "בית אלשרעבי". חברו הקרוב של ר' אברהם הכהן ז"ל. תורה, גמילות חסדים, הכנסת כלה, וסעד ליתומים ולכל נצרך - היו תכלית חייו. ביתו היה פתוח וידו מושטת תמיד לכל מעשי צדקה וחסד. תנצב"ה.

הברכה...

התודה...

לכל ידידנו היקרים והאהובים, אשר תורמים ומסייעים, ונותנים מהונם ומאונם ומזמנם למען קיום הת"ת, אך הפצעים הם בעילום שם

יהי רצון שיוצו לעד להיות מן העתנים והמסייעים, וחפץ ה' בידם יצלה, וכל אשר תגע בו ידיהם יזרח ויפרח, וזרע בגנים תלמידי חכמים יראי ה' מרבים יראו את בגיהם ולגם ישמח, ויארץ ה' ימיהם בטוב ושנותיהם בגעמים, באנשר עושר ושמחה ורוב חדווה וטובה, בבריאות איתנה ונהורא מעליא, אכ"ר.

הערות, הארות ותשובות לחידות ניתן לשלוח לפקס: 03-9130009 או במייל: Nahari@enativ.com

גני ילדים / תלמוד תורה

"עטרת חיים"

ע"ש המהר"י"ן ורבו"ק זצוק"ל לבני תורה ק"ק תימן - אלעד רח' הרא"ש 2 טל: 03-9097022

בנשיאות ובהכוונת מו"ן הגאון הרב יצחק רצאבי שליט"א בראשות הרב אליהו נהרי שליט"א

זה הזמן להוסיף בקדושה, בתורה וביראת שמים טהורה וצרופה, עם שמירת מסורת אבותינו הקדושים.

הודעה בדבר רישום לשנת הלימודים תשע"ט

הננו להודיע לציבור בני התורה כי נפתחה ההרשמה

לשנה"ל תשע"ט הבעל"ט

לגני הילדים גילאי 3-4-5

לכיתות התלמוד תורה

יש להצטייד בצילום ת"ז של שני ההורים + סכפ

לרישום:

יש להגיע למזכירות הת"ת רח' הרא"ש 2, או להתקשר לטל: 03-9097022

אין בהרשמה התחייבות לקבלת התלמיד | קבלת התלמיד מותנית באישור ועדת הקבלה

לזש"ק

יובל בן דוד

ורות בת זכריה

לזש"ק

שלום בן יעקב ומירב

טליה בת מנשה